

РЕШЕНИЕ

№ 731

гр. София, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10061** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „Автокомплекси Маями“ – ООД – [населено място], представлявано от управителя Щ. К. А. срещу Ревизионен акт № Р-22221518002213-091-002/09.01.2019г., издаден от М. Й. С. – орган, възложил ревизията и С. М. М. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1346/20.09.2023г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С. С РА е установено задължение за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2017г. в размер на 48 922,37 лв., /след приспадане на извършените авансови вноски в размер на 4 791,40 лв. данъкът за довносяне е в размер на 44 130,97 лв./ и са начислени и лихви за забава в размер на 3 489,95 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че органите по приходите не са изяснили всички обстоятелства от значение за установяване на публичните му задължения, което от своя страна е довело до погрешни фактически и правни изводи. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуален представител адв. Н. Б. поддържа жалбата. Моли за присъждане на сторените по делото съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като

неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221518002213-020-001/16.04.2018г. е възложено извършване на ревизия на „Автокомплекси Маями“ – ООД за определяне задълженията на дружеството за корпоративен данък по ЗКПО за периода 01.01.2017г. - 31.12.2017г. Заповедта е връчена по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания електронен адрес на дружеството на 23.04.2018 г., от която дата започва да тече определеният 3-месечен срок за извършване на ревизията. На основание чл. 112, ал. 2, т. 1, чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221518002213-020-002/13.07.2018г. срокът е продължен до 21.09.2018г. Всички посочени заповеди са издадени от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП) във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-803/ 07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221518002213-092-001/13.11.2018г., връчен по електронен път на 13.11.2018 г., срещу който не е депозирано писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК и не са представени допълнителни доказателства.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221518002213-091-002/09.01.2019г., издаден от М. Й. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 09.01.2019 г.

С оглед обективното установяване на всички факти и обстоятелства от значение за определяне данъчните задължения на ревизираното дружество и обезпечаване на необходимите доказателства, в хода на ревизията са извършени процесуални действия, резултатите от които са отразени в РД.

Основната дейност „Автокомплекси Маями“ – ООД е свързана с обслужване на автомобили, в т.ч. ремонт, посредничество при покупки, застраховки, регистрация и транспорт, текуща поддръжка представяне на автомобили за реклами и продукции, консултантски, мениджърски услуги и т.н. В тази връзка са наети обекти, находящи се в С. на [улица], [улица], [улица] [улица]. Представен е сертификат ВG12/74341 за извършване на периодични прегледи за проверка на техническа изправност на пътни превозни средства, автосервизни дейности и автобояджийски услуги, валиден до 14.05.2018 г.

За ревизираната 2017г. „Автокомплекси Маями“ – ООД е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО, с която е докладвало приходи в размер на 1 344 427,88 лв.; разходи в размер на 1 449 571,05 лв. и счетоводен финансов резултат – счетоводна загуба в размер на 105 143,17 лв. Преобразуване на счетоводния финансов резултат не е извършвано, поради което данъчният финансов резултат е загуба в същия размер. През годината са правени авансови вноски в размер на 4 791,40 лв., които се явяват надвнесен данък.

В хода на ревизията са установени факти и обстоятелства, въз основа на които ревизиращият екип е извършил преобразуване на счетоводния финансов резултат за периода, както следва:

1. По данни от КАТ „Автокомплекси Маями“ – ЕООД притежава редица превозни средства, в т.ч.: ремарке за лек автомобил R. 750V411T160; специални автомобили I. 35C15 и M. S. 312D; леки автомобили B. X5 M., F. 458, M. S 350 C. 4matic, A. A8, T. A. 1.6 i, M. E 200 C. и H. C., за които дружеството притежава свидетелства за регистрация. Същите са заведени в счетоводна сметка 205 „Транспортни средства“.

Допълнително е установено, че съгласно фактура №8706/14.04.2016г., издадена от Д. Спорт Митератер, VIN DE154482884, ревизирият субект е придобил плавателен съд на стойност 25 968,16 лв., който е бил заведен по счетоводна сметка 207 „Машини и оборудване“.

Анализът на счетоводните записвания на дружеството е показал, че в счетоводна сметка 603 „Разходи за амортизация“ са осчетоводени начислени разходи за амортизация на изброените активи в общ размер на 84 107,07 лв., в т.ч. 80 234,07 лв. за МПС и 3 873,00 лв. за плавателния съд.

По отношение на тези активи ревизирият субект не е представил доказателства, обосноваващи документално датата на въвеждането им в експлоатация, каквото е изискването на чл. 58, ал. 1 от ЗКПО за удостоверяване на момента, от който следва да започне начисляването на данъчни амортизации. Отделно от това в хода на ревизията не са ангажирани доказателства, че процесните активи се използват за независимата икономическа дейност на търговеца. В счетоводството на дружеството не са били отразени приходи, реализирани в резултат на експлоатацията на превозните средства и не са били установени никакви доказателства в тази посока. Ревизиращите органи са отбелязали още, че в подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО дружеството не е извършило преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока увеличение с размера на годишните счетоводни разходи за амортизации (чл. 54, ал. 2 от ЗКПО) и в посока намаление с годишните данъчни амортизации (чл. 54, ал. 1 от ЗКПО). По данни от информационната система на НАП ревизираното дружество изобщо не е декларирало данни за амортизируеми активи.

Предвид установените обстоятелства и на основание чл. 54, ал. 1, във връзка с чл. 58, ал. 1 от ЗКПО, органите по приходите са приели, че счетоводният финансов резултат не следва да се намалява с посочените суми, представляващи годишни данъчни амортизации за 2017г. за спорните активи. Същевременно е уточнено, че по силата на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели, поради което на същото основание е извършено преобразуване на декларирания счетоводен финансов резултат за периода в посока увеличение със сума в размер на 84 107,07 лв.

2. Установено е, че в счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ търговецът е отразил разходи за придобиване на материали (работно облекло, ръкавици, препарати за ръчно измиване и вътрешно полиране на салони, омекотители и други) по фактури, издадени от „Адвенчърс Мууд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Ел Пас Трейдинг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Лотос-7-МЧ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „Мики Дизайн“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „Милениум Трейдинг БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Във връзка с посочените доставки, органите по приходите са се позовали на резултати, установени в хода на извършена ревизия за определяне задълженията на „Автокомплекси Маями“ – ЕООД за ДДС за периодите от 01.04.2016г. до 31.12.2017г., приключила с РА №Р-22221518000510-091-001/26.09.2018г. С него е установено, че липсват доказателства за реално извършени доставки на материали към ревизирия

субект по фактурите, издадени от посочените доставчици и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 6 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по същите.

С оглед горното, органите по приходите са формирали извод, че по отношение на коментираните разходи не са изпълнени изискванията за документална обосновааност на стопанските операции съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, доколкото издадените фактури представляват документи, в които посочените данни не съответстват на обективната действителност и не отразяват вярно предмета на доставките. Ревизиращите са установили, че са отчетени разходи, които не са реално извършени. В тази връзка е прието, че са налице търговски взаимоотношения, в резултат на които са били отчетени разходи, водещи до неправомерно намаляване на финансовия резултат, респ. и на дължимия корпоративен данък. Посочено е още, че по силата на чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на закона.

Предвид изложеното и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО е извършено увеличение на декларирания от дружеството счетоводен финансов резултат за 2017г. с размера на непризнатите за данъчни цели разходи в общ размер на 393 855,90 лв.

3. Анализът на счетоводната отчетност е показал, че в счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ „Автокомплекси Маями“ – ООД е осчетоводило като разход фактура на стойност 3 300,00 евро (6 454,24 лв.), издадена от EUROLINK E.K. INH. EVGUENIA N., DE210201519, въз основа на сключен договор от 05.05.2016г. на обща стойност 27 391,00 евро за наем на лек автомобил М. S., по силата на който страните са уговорили първоначално плащане на гаранционна сума в размер на 22 000,00 евро и месечен наем в размер на 1 100,00 евро.

Допълнително по посочената счетоводна сметка е установено осчетоводяване на разходи по фактури, издадени на база договор за наем на лек автомобил А. А8 4,2 TDI L., сключен на 01.01.2016г. с контрагента STANDARD HAMBURG G. & CO.KG, VIN DE25452942. С посоченото споразумение търговците са уговорили плащане на годишен данък в размер на 750,00 евро, разходи за застраховка „Гражданска отговорност“ в Германия на стойност 1 456,00 евро и месечен наем в размер на 1 020,00 евро. В тази връзка е констатирано, че ревизираният субект е осчетоводил 8 фактури за наем, издадени от STANDARD HAMBURG G. & CO.KG на обща стойност 8 160 евро (15 959,67 лв.) и 1 фактура за платен годишен данък и разходи за застраховка „Гражданска отговорност“ на стойност 757,00 евро (1 480,56 лв.).

По повод така отчетените разходи, на ревизираното дружество е връчено ИПДПОЗЛ, с което е изискано представяне на всички разходооправдателни документи към фактурите. Такива не са ангажирани. Не са установени данни и доказателства, че наетите автомобили се използват за независимата икономическа дейност на търговеца. Не са констатирани осчетоводени приходи в резултат на експлоатацията на процесните МПС. Не са представени документи (пътни листа, заповеди на управителя, вътрешни правила, длъжностни характеристики и други), уреждащи начина на управление на същите, материалната отговорност при зареждането на горивата, одобряване на разходите за ремонти или резервни части, лицето/лицата, които отговарят за управлението им и т.н.

Въз основа на така очертаната фактическа обстановка, издателите на РА и по този въпрос са се позовали на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, съгласно която

счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч), отразяващ вярно стопанската операция. В тази връзка е изтъкнато, че дори задълженото лице да притежава първичен счетоводен документ, съдържащ всички изискуеми реквизити, ако той не отразява вярно стопанската операция или подобна операция въобще не е осъществена, както е в случая, то разходът не е документално обоснован и не се признава за данъчни цели.

Предвид горното и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО, разходите в общ размер на 23 894,47 лв., свързани с наети леки автомобили не са признати за данъчни цели и с посочената сума е извършено увеличение на декларирания от ревизираното дружество счетоводен финансов резултат за 2017 г.

4. В хода на ревизията е установено, че по дебита на счетоводна сметка 609 „Други разходи“ ревизираното дружество е отчело разходи за туристически услуги в общ размер на 23 800,22 лв., в т.ч.: в размер на 7 589,00 лв. по 3 фактури, издадени от „Клуб Мондо“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с трансфер и хотелско настаняване в Д.; в размер на 2 759,12 лв. по 2 фактури, издадени от „Елит Травел Интернешънъл“ ООД, ЕИК[ЕИК] за самолетни билети и хотелско настаняване във Ф.; в размер на 516,00 лв. по 1 фактура, издадена от „Съни Турс“ ООД, ЕИК[ЕИК] за туристическа услуга във В. Т.; в размер на 2 523,10 лв. по 1 фактура, издадена от „Автострой Комплекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] във връзка с дадена вечеря в ресторант „Р. Х.“ и в размер на 10 413,00 лв. по 1 фактура за хотелско настаняване, издадена от ЕТ „Даниела Кръстева – Симони“, ЕИК[ЕИК].

В отговор на връчено ИПДПОЗЛ, с което от ревизираното дружество са изискани всички съпътстващи посочените сделки доказателства са ангажирани единствено процесните фактури и документи, удостоверяващи извършено плащане. Други разходооправдателни документи, в т.ч. заповеди за командировки, отчети за извършената дейност към тях, данни за размер на реализираните приходи и други относими документи, не са ангажирани.

При това положение, доколкото основната дейност на търговеца касае автомобилно обслужване, в т.ч. ремонт, посредничество за покупка, застраховка, регистрация, транспорт, измиване, текуща поддръжка и други, органите по приходите са направили извод, че отчетените разходи не са свързани с основната дейност на „Автокомплекси Маями“ – ООД. Прегледът на първичните счетоводни документи, извършен в офиса на дружеството по безспорен начин е удостоверил, че така осчетоводените разходи са свързани с лични пътувания на съдружниците/съпрузите Щ. и Р. А..

С оглед установеното и на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 26, т. 1 и чл. 10 от ЗКПО е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството в посока увеличение с непризнатите за данъчни цели разходи в общ размер на 23 800,22 лв.

5. Според формираните в РА констатации, през процесния период дружеството е осчетоводило по счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ разходи за гориво в размер на 68 709,22 лв. При извършена проверка в офиса на „Автокомплекси Маями“ – ЕООД е установено, че в счетоводството на дружеството липсват налични първични счетоводни документи, удостоверяващи осчетоводените като разход суми. Търговецът не е ангажирал доказателства, че закупеното гориво е обслужвало единствено икономическата дейност на дружеството. Водената счетоводна отчетност не е дала възможност да се установи каква част от разходите за гориво са свързани с основната

дейност на дружеството, поради липса на аналитично отчитане по съответните счетоводни сметки.

Предвид горното и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО е извършена корекция в посока увеличение на счетоводния финансов резултат със сума в размер на 68 709,22 лв., представляваща отчетени разходи за гориво.

В обобщение, декларираният от „Автокомплекси Маями“ – ООД счетоводен финансов резултат е преобразуван в посока увеличение със сума в общ размер на 594 366,88 лв. Вследствие извършената корекция на данните, участващи при определянето на задълженията за корпоративен данък, деклариранията данъчна загуба за периода в размер на 105 143,17 лв. е коригирана на данъчна печалба в размер на 489 223,71 лв., съответно и начислен полагащ се корпоративен данък в размер на 48 922,37 лв. След приспадане на извършените авансови вноски в размер на 4 791,40 лв. е установен данък за довносяне в размер на 44 130,97 лв., като на основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ са начислени и лихви за забава в размер на 3 489,95 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 1346/20.09.2023г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № 53-00-734/04.10.2023г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществото на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия. РА е издаден в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при спазване на материалния закон.

1. С РА законосъобразно и обосновано не са признати за данъчни цели отчетени от дружеството разходи за амортизации в общ размер на 84 107,07 лв., в т.ч. 80 234,07 лв. за МПС и 3 873,00 лв. за плавателния съд. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, обосноваващи датата на въвеждане на тези активи в експлоатация, каквото е изискването на чл. 58, ал. 1 от ЗКПО. Предвид на това, не е удостоверено наличие на основание и моментът, от който следва да започне начисляването на данъчни амортизации. Липсват и доказателства, че процесните превозни средства се използват за независимата икономическа дейност на търговеца. В тази връзка не се установяват и данни за отразени приходи от експлоатацията на превозните средства. Според информационната система на НАП ревизираното дружество изобщо не е декларирало данни за амортизируеми активи.

Съдът намира, че правилно декларираният счетоводен финансов резултат е увеличен със сумата на непризнатите на основание чл. 54, ал.2 от ЗКПО разходи за амортизации, за които включително е налице и хипотезата на чл. 26, т. 1 от същия закон.

2. По преюдициалния спор, заради който е било спряно ревизионното производство, е постановено влязло в сила решение на ВАС по адм. д. № 10715/2020г. Въз основа на него РА №Р-22221518000510-091-001/26.09.2018г., издаден на ревизираното дружество, е оставен в сила. С решението на касационната инстанция със сила на пресъдено нещо е установено, че липсват доказателства за реално извършени доставки на материали към ревизирания субект по фактурите, издадени от „Адвенчърс Мууд“ ЕООД, „Ел Пас Трейдинг“ ЕООД, „Лотос-7-МЧ“ ЕООД, „Мики Дизайн“ ЕООД, и „Милениум Трейдинг БГ“ ЕООД.

При това положение разходите в общ размер на 393 855,90 лв., отчетени по фактурите, издадени от посочените доставчици, не са документално обосновани, поради което правилно с тях е извършено увеличение на декларирания от дружеството счетоводен финансов резултат за 2017 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО.

3. С РА не са признати отчетени разходи в общ размер на 23 894,47 лв. по 8 фактури за наем, издадени от STANDARD HAMBURG G. & CO.KG на обща стойност 8 160 евро (15 959,67 лв.) и 1 фактура за платен годишен данък и разходи за застраховка „Гражданска отговорност“ на стойност 757,00 евро (1 480,56 лв.)

От ревизираното лице не са ангажирани доказателства за

обстоятелството, че наетите автомобили се използват за независимата икономическа дейност на търговеца. Не са констатирани осчетоводени приходи в резултат на експлоатацията на процесните МПС. Не са представени документи (пътни листа, заповеди на управителя, вътрешни правила, длъжностни характеристики и други), уреждащи начина на управление на същите, материалната отговорност при зареждането на горивата, одобряване на разходите за ремонти или резервни части, лицето/лицата, които отговарят за управлението им и т.н. Във връзка с горното, след като първичният счетоводен документ /фактурата/ не отразява вярно стопанската операция или подобна операция въобще не е осъществена, то разходът не е документално обоснован и не следва да се признае за данъчни цели. Ето защо, съдът счита, че правилно издателите на РА са се позовали на разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, предвид на което на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО, с общия размер на процесните разходи е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017г.

4. По отношение на оспорените за данъчни цели отчетени разходи за туристически услуги в общ размер на 23 800,22 лв. /за трансфер и хотелско настаняване в Д.; за самолетни билети и хотелско настаняване във Ф.; за туристическа услуга във В. Т.; за дадена вечеря в ресторант „Р. Х.“ и за хотелско настаняване/, органите по приходите са счели, че те касаят лични пътувания на съдружниците /съпрузите Щ. и Р. А./, т.е. не са свързани с дейността на дружеството.

От ревизираното лице не са ангажирани други доказателства освен фактурите, в т.ч. не са представени заповеди за командировки, отчети за извършената дейност към тях, данни за размер на реализираните приходи и други относими документи вследствие на така предприетите пътувания и т.н. При това положение, доколкото основната дейност на търговеца касае автомобилно обслужване, в т.ч. ремонт, посредничество за покупка, застраховка, регистрация, транспорт, измиване, текуща поддръжка и други, по никакъв начин от дружеството не е обосновано, че отчетените разходи за туристически услуги са свързани с основната дейност на „Автокомплекси Маями“ ООД. С оглед установеното и на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 26, т. 1 и чл. 10 от ЗКПО, правилно с РА е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството в посока увеличение с непризнатите за данъчни цели разходи в общ размер на 23 800,22 лв.

5. С РА не са признати осчетоводени по сметка 601 „Разходи за материали“ разходи за гориво в общ размер на 68 709,22 лв. В хода на извършена проверка в офиса на „Автокомплекси Маями“ ООД е

установено, че в счетоводството на дружеството не са открити първични счетоводни документи, удостоверяващи осчетоводените като разход суми. От друга страна, поради липса на аналитично отчитане по съответните счетоводни сметки, водената счетоводна отчетност не е дала възможност да се установи каква част от разходите за гориво са свързани с основната дейност на дружеството. Не са ангажирани и доказателства, че закупеното гориво е обслужвало единствено икономическата дейност на дружеството. Съдът намира за правилна извършената с РА, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с чл. 10 от ЗКПО, корекция на счетоводния финансов резултат в посока увеличение със сумата в размер на 68 709,22 лв., представляваща отчетени разходи за гориво.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че РА е правилен и законосъобразен в частта, в която на „Автокомплекси Маями“ – ЕООД е установено задължение за корпоративен данък по ЗКПО за 2017г. в размер на 48 922,37 лв., /след приспадане на извършените авансови вноски в размер на 4 791,40 лв. данъкът за довносяне е в размер на 44 130,97 лв./ и са начислени и лихви за забава в размер на 3 489,95 лв. С оглед на горното, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, каквото следва да бъде определено съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК в размер на 4459,67 лева съобразно чл.7, ал.2, т.4 вр. с чл.8, ал.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения /при материален интерес от 47 620,92 лева/ Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 и чл.161, ал.1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Автокомплекси Маями“ – ООД – [населено място], представлявано от управителя Щ. К. А. срещу Ревизионен акт № №Р-22221518002213-091-002/09.01.2019г., потвърден с Решение № 1346/20.09.2023г. на Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на „Автокомплекси Маями“ – ЕООД е установено задължение за корпоративен данък по ЗКПО за 2017г. в размер на 44 130,97 лв. и са начислени и лихви за забава в размер на 3 489,95 лв.

ОСЪЖДА „Автокомплекси Маями“ – ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [улица], [жилищен адрес]0, представлявано от управителя Щ. К. А. да заплати на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - [населено място] при

ЦУ на НАП сумата от 4459,67 /четири хиляди четиристотин петдесет и седем/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: